

Sp. 197. Tillaga til þingsályktunar [101. mál]

um fullgildingu á alþjóðasamþykkt um nauðungarvinnu eða skylduvinnu.

(Lögð fyrir Alþingi á 76. löggjafarþingi, 1957.)

Alþingi ályktar að veita ríkisstjórninni heimild til þess fyrir Íslands hönd að fullgilda samþykkt nr. 29, um nauðungarvinnu eða skylduvinnu, sem gerð var á fjórtánda þingi Alþjóðavinnuálastofnunarinnar í Genf 28. júní 1930, eins og hún liggur fyrir á fylgiskjalinu, sem prentað er með ályktun þessari.

Fylgiskjal.

S A M Þ Y K K T
nr. 29 um nauðungarvinnu
eða skylduvinnu.

C O N V E N T I O N
(no. 29) concerning forced or
compulsory Labour.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 14. þingsetu sinnar í Genf 10. júní 1930, eftir kvaðningu Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur varðandi nauðungarvinnu eða skylduvinnu, sem er þáttur í fyrsta dagskrármáli þessa þings, og þar sem það hefur ákveðið, að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 28. júní 1930, eftirfarandi samþykkt, sem nefna

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fourteenth Session on 10 June 1930, and
Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to forced or compulsory labour, which is included in the first item on the agenda of the Session, and

má Nauðungarvinnusamþykktina 1930, til þess að aðildaríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar megi fullgilda hana í samræmi við ákvæði stjórnarskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar:

1. gr.

1. Hvert það aðildaríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem fullgildir samþykkt þessa, skuldbindur sig til þess að útrýma hvers konar nauðungarvinnu eða skylduvinnu á eins skömmum tíma og unnt er.

2. Með þessa fullkomnu útrýmingu fyrir augum, má nota nauðungar- eða skylduvinnu meðan ástandið er að breytast, en einungis í opinberum tilgangi og sem undantekning, og með þeim skilyrðum og tryggingu, sem greinir hér á eftir.

3. Að loknum fimm árum frá gildistöku samþykktar þessarar og þegar stjórn Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar semur skýrslu þá, sem um ræðir í 31. gr. hér á eftir, skal nefnd stjórn kanna möguleikana á útrýmingu hvers konar nauðungar- eða skylduvinnu án frekari frests til umskiptanna og einnig hvort æskilegt sé að taka þetta mál á dagskrá þingsins.

2. gr.

1. Að því er tekur til þessarar samþykktar skal hugtakið „nauðungar- eða skylduvinna“ merkja alla vinnu eða þjónustu sem krafizt er af manni með hótun um einhvers konar refsingu og hann hefur ekki gefið sig sjálfviljugur fram til þess að inna af hendi.

2. Þó skal hugtakið „nauðungar- eða skylduvinna“, að því er tekur til þessarar samþykktar, ekki fela í sér:

(a) neins konar vinnu eða þjónustu, sem krafizt er samkvæmt lögum um her-

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-eighth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty the following Convention, which may be cited as the Forced Labour Convention, 1930, for ratification by the Members of the International Labour Organisation in accordance with the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to suppress the use of forced or compulsory labour in all its forms within the shortest possible period.

2. With a view to this complete suppression, recourse to forced or compulsory labour may be had, during the transitional period for public purpose only and as an exceptional measure, subject to the conditions and guarantees hereinafter provided.

3. At the expiration of a period of five years after the coming into force of this Convention, and when the Governing Body of the International Labour Office prepares the report provided for in Article 31 below, the said Governing Body shall consider the possibility of the suppression of forced or compulsory labour in all its forms without a further transitional period and the desirability of placing this question on the agenda of the Conference.

Article 2

1. For the purposes of this Convention the term “forced or compulsory labour” shall mean all work or service which is exacted from any person under the menace of any penalty and for which the said person has not offered himself voluntarily.

2. Nevertheless, for the purposes of this Convention, the term “forced or compulsory labour” shall not include—

(a) any work or service exacted in virtue of compulsory military service

- skylduþjónustu, að því er tekur til starfa, sem eru algerlega hernaðarlegs eðlis;
- (b) neins konar vinnu eða þjónustu, sem er þáttur í borgaralegum skyldum borgara í algerlega sjálfstæðu landi;
- (c) neins konar vinnu eða þjónustu, sem krafizt er af manni á grundvelli dóms uppkveðnum í rétti, enda sé nefnd vinna eða þjónusta framkvæmd undir eftirliti og stjórn opinbers stjórnvalds og umræddur maður sé ekki leigður eða afhentur til umráða einstaklingum, fyrirtækjum eða félögum;
- (d) neins konar vinnu eða þjónustu, sem krafizt er í neyðartilfellum, þ. e. a. s. þegar um er að ræða styrjaldir, voða eða ógn um voða svo sem eldsvoða, flóð, hungursneyð, jarðskjálfta, svæsnar farsóttir í mönnum eða málleysingjum, innrásir dýra, skordýra eða jurtasjúkdóma og yfirleitt sérhvert atvik, sem mundi stofna í hættu lífi eða velferð þjóðarinnar allrar eða hluta hennar;
- (e) minni háttar störf í þágu sveitarfélaga, þ. e. a. s. þau störf, sem meðlimir sveitarfélags vinna beint í þágu þess og má því líta á sem venjulega borgaraskyldu meðlima sveitarfélagsins, enda eigi íbúar sveitarfélagsins eða beinir fulltrúar þeirra rétt á því, að álits þeirra sé leitað um þörfina fyrir slík störf.
- laws for work of a purely military character;
- (b) any work or service which forms part of the normal civic obligations of the citizens of a fully self-governing country;
- (c) any work or service exacted from any person as a consequence of a conviction in a court of law, provided that the said work or service is carried out under the supervision and control of a public authority and that the said person is not hired to or placed at the disposal of private individuals, companies or associations;
- (d) any work or service exacted in cases of emergency, that is to say, in the event of war or of a calamity or threatened calamity, such as fire, flood, famine, earthquake, violent epidemic or epizootic diseases, invasion by animal, insect or vegetable pests, and in general any circumstance that would endanger the existence or the well-being of the whole or part of the population;
- (e) minor communal service of a kind which, being performed by the members of the community in the direct interest of the said community, can therefore be considered as normal civic obligation incumbent upon the members of the community, provided that the members of the community or their direct representatives shall have the right to be consulted in regard to the need for such services.

3. gr.

Að því er tekur til þessarar samþykktar skal hugtakið „hlutaðeigandi stjórnvald“ tákna annað hvort stjórnvald í móturlandinu eða æðsta stjórnvald á hlutaðeigandi landsvæði.

4. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald má ekki leggja á eða leyfa að lögð sé á nauðungar- eða skylduvinna í þágu einstaklinga, stofnana eða félaga.

Article 3

For the purposes of this Convention the term “competent authority” shall mean either an authority of the metropolitan country or the highest central authority in the territory concerned.

Article 4

1. The competent authority shall not impose or permit the imposition of forced or compulsory labour for the benefit of private individuals, companies or associations.

2. Þar sem slík nauðungar- eða skylduvinna í þágu einstaklinga, stofnana eða félaga viðgengst á þeim tíma er framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skráir fullgildingu aðildarríkis á samþykkt þessari, skal aðildarríkið að fullu útiloka slíka nauðungar- eða skylduvinnu frá þeim degi er samþykkt þessi gengur í gildi fyrir það aðildarríki.

5. gr.

1. Ekkert sérleyfi veitt einstaklingum, stofnunum eða félögum skal hafa í för með sér neins konar nauðungar- eða skylduvinnu við að framleiða eða safna saman vörum, sem slíkir einstaklingar, stofnanir eða félög nota eða verzla með.

2. Þar sem til eru sérleyfi, sem innihalda ákvæði, er hafa í för með sér þess háttar nauðungar- eða skylduvinnu, skulu slík ákvæði afnumin eins fljótt og unnt er, til þess að fullnægt verði ákvæðum 1. greinar þessarar samþykktar.

6. gr.

Jafnvel þar sem embættismönnum er skylt að hvetja íbúa, sem eru undir þeirra stjórn, til þess að ráða sig í einhverja vinnu, skulu þeir ekki þvinga þessa íbúa eða einstaka þeirra til þess að vinna fyrir einstaklinga, stofnanir eða félög.

7. gr.

1. Höfðingjum, sem ekki hafa stjórnarstörf með höndum, skal ekki heimilt að færa sér nauðungar- eða skylduvinnu í nyt.

2. Höfðingjum, sem hafa stjórnarstörf með höndum, skal heimilt að færa sér í nyt nauðungar- eða skylduvinnu, að fenginni skýlausri heimild hlutaðeigandi stjórnvalds, enda sé farið eftir ákvæðum 10. greinar.

3. Höfðingjar, sem eru tilhlýðilega viðurkenndir og fá ekki hæfileg laun í öðru formi, mega njóta persónulegrar þjónustu, enda sé þá farið eftir viðeigandi reglugerðum og gerðar séu allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir misbeitingu.

2. Where such forced or compulsory labour for the benefit of private individuals, companies or associations exists at the date on which a Member's ratification of this Convention is registered by the Director-General of the International Labour Office, the Member shall completely suppress such forced or compulsory labour from the date on which this Convention comes into force for that Member.

Article 5

1. No concession granted to private individuals, companies or associations shall involve any form of forced or compulsory labour for the production or the collection of products which such private individuals, companies or associations utilise or in which they trade.

2. Where concessions exist containing provisions involving such forced or compulsory labour, such provisions shall be rescinded as soon as possible, in order to comply with Article 1 of this Convention.

Article 6

Officials of the administration, even when they have the duty of encouraging the populations under their charge to engage in some form of labour, shall not put constraint upon the said populations or upon any individual members thereof to work for private individuals, companies or associations.

Article 7

1. Chiefs who do not exercise administrative functions shall not have recourse to forced or compulsory labour.

2. Chiefs who exercise administrative functions may, with the express permission of the competent authority, have recourse to forced or compulsory labour, subject to the provisions of Article 10 of this Convention.

3. Chiefs who are duly recognised and who do not receive adequate remuneration in other forms may have the enjoyment of personal services, subject to due regulation and provided that all necessary measures are taken to prevent abuses.

8. gr.

1. Ábyrgðin á sérhverri ákvörðun um að nota nauðungar- eða skylduvinnu, hvílir á æðsta borgaralegu stjórnvaldi á hlutaðeigandi landsvæði.

2. Þó má það stjórnvald gefa æðstu héraðsstjórnnum umboð til þess að krefjast nauðungar- eða skylduvinnu, ef það hefur ekki í för með sér að verkamennirnir séu fluttir frá heimkynnum sínum. Fyrirnefnt stjórnvald getur einnig um tíma og með þeim skilyrðum, sem sett kunna að verða í reglugerðum samkvæmt 23. grein þessarar samþykktar gefið æðstu héraðsstjórnnum umboð til þess að krefjast nauðungar- eða skylduvinnu, sem hefur í för með sér flutning á verkamönnum frá heimkynnum þeirra, enda sé það gert til þess að greiða fyrir flutningi embættismanna stjórnarinnar þegar þeir eru að skyldustörfum og til flutnings á vörum stjórnarinnar.

9. gr.

Með þeim undantekningum, sem greinir í 10. gr. þessarar samþykktar, skal hvert það stjórnvald, sem er bært til þess að krefjast nauðungar- eða skylduvinnu, áður en það ákveður að notfæra slíka vinnu fullvissa sig um:

- (a) að vinna sú eða þjónusta, sem látin skal í té, sé í beinar og brýnar þarfir þess samfélags, sem hennar er krafizt af;
- (b) að vinnunnar eða þjónustunnar sé bráð eða yfirvofandi nauðsyn;
- (c) að ekki hafi verið unnt að fá frjálst vinnuafli til þess að inna af hendi vinnuna eða þjónustuna með því að bjóða kaup eða vinnukjör, sem eigi séu lakari en þau, sem tíðkast á hlutaðeigandi landsvæði fyrir slíka vinnu eða þjónustu; og
- (d) að vinnan eða þjónustan muni ekki leggja of þunga byrði á íbúana með tilliti til þess vinnuafli, sem tiltækt er, og möguleika þeirra til þess að taka að sér vinnuna.

10. gr.

1. Smátt og smátt skal útrýma nauðungar- eða skylduvinnu, sem krafizt er

Article 8

1. The responsibility for every decision to have recourse to forced or compulsory labour shall rest with the highest civil authority in the territory concerned.

2. Nevertheless, that authority may delegate powers to the highest local authorities to exact forced or compulsory labour which does not involve the removal of the workers from their place of habitual residence. That authority may also delegate, for such periods and subject to such conditions as may be laid down in the regulations provided for in Article 23 of this Convention, powers to the highest local authorities to exact forced or compulsory labour which involves the removal of the workers from their place of habitual residence for the purpose of facilitating the movement of officials of the administration, when on duty, and for the transport of Government stores.

Article 9

Except as otherwise provided for in Article 10 of this Convention, any authority competent to exact forced or compulsory labour shall, before deciding to have recourse to such labour, satisfy itself—

- (a) that the work to be done or the service to be rendered is of important direct interest for the community called upon to do the work or render the service;
- (b) that the work or service is of present or imminent necessity;
- (c) that it has been impossible to obtain voluntary labour for carrying out the work or rendering the service by the offer of rates of wages and conditions of labour not less favourable than those prevailing in the area concerned for similar work or service; and
- (d) that the work or service will not lay too heavy a burden upon the present population, having regard to the labour available and its capacity to undertake the work.

Article 10

1. Forced or compulsory labour exacted as a tax and forced or compulsory

sem skattgreiðslu, og nauðungar- eða skylduvinnu, sem höfðingjar, er hafa stjórnarstörf með höndum, notfæra sér við framkvæmd starfa í þágu almennings.

2. Þar sem nauðungar- eða skylduvinnu er krafizt sem skattgreiðslu og höfðingjar, er hafa stjórnarstörf með höndum notfæra sér nauðungar- eða skylduvinnu við framkvæmd starfa í almenningsþágu, skal hlutaðeigandi stjórnvald fyrst fullvissa sig um:

- (a) að vinna sú eða þjónusta, sem látin skal í té, sé í beinar og brýnar þarfir þess samfélags, sem hennar er krafizt af;
- (b) að vinnunnar eða þjónustunnar sé bráð eða yfirvofandi nauðsyn;
- (c) að vinnan eða þjónustan muni ekki leggja of þunga byrði á íbúana með tilliti til þess vinnuafis, sem tiltækt er, og möguleika þeirra til þess að taka að sér vinnuna;
- (d) að vinnan eða þjónustan hafi ekki í för með sér flutning verkamanna frá heimkynnum þeirra;
- (e) að framkvæmd vinnunnar eða þjónustunnar sé stjórnað eftir kröfum trúarbragða, félagslífs og landbúnaðar.

11. gr.

1. Til nauðungar- eða skylduvinnu má einungis kalla fullfæra karlmenn, sem augljóst er að séu ekki yngri en 18 ára og ekki eldri en 45 ára. Að undanskildum þeim tegundum vinnu, sem greinir í 10. grein þessarar samþykktar skulu eftirfarandi takmarkanir og skilyrði gilda:

- (a) Þegar því verður við komið skal lækni tilnefndur af stjórnvöldunum fyrirfram úrskurða hvort hlutaðeigandi menn séu ekki haldnir neinum smitandi sjúkdómi og að þeir séu líkamlega færir til þeirrar vinnu, sem þeim er ætluð, við þau skilyrði, sem hún fer fram við;
- (b) undanskildir eru kennarar, nemendur og starfsmenn stjórnarinnar yfirleitt.

labour to which recourse is had for the execution of public work by chiefs who exercise administrative functions shall be progressively abolished.

2. Meanwhile, where forced or compulsory labour is exacted as a tax, and where recourse is had to forced or compulsory labour for the execution of public works by chiefs who exercise administrative functions, the authority concerned shall first satisfy itself—

- (a) that the work to be done or the service to be rendered is of important direct interest for the community called upon to do the work or render the service;
- (b) that the work or the service is of present or imminent necessity;
- (c) that the work or service will not lay too heavy a burden upon the present population, having regard to the labour available and its capacity to undertake the work;
- (d) that the work or service will not entail the removal of the workers from their place of habitual residence;
- (e) that the execution of the work or the rendering of the service will be directed in accordance with the exigencies of religion, social life and agriculture.

Article 11

1. Only adult able-bodied males who are of an apparent age of not less than 18 and not more than 45 years may be called upon for forced or compulsory labour. Except in respect of the kinds of labour provided for in Article 10 of this Convention, the following limitations and conditions shall apply:

- (a) whenever possible prior determination by a medical officer appointed by the administration that the persons concerned are not suffering from any infectious or contagious disease and that they are physically fit for the work required and for the conditions under which it is to be carried out;
- (b) exemption of school teachers and pupils and of officials of the administration in general;

- (c) í hverju samfélagi skal haldið eftir eins mörgum fullfærum karlmönnum og ómíssandi eru fjölskyldu- og félagslífi;
- (d) virða skal hjúskapar- og fjölskyldutengsl.

2. Með tilliti til stafliðs c í undanfórnum tölulið, skulu reglugerðir þær, sem um ræðir í 23. grein þessarar samþykktar, ákveða hve mikinn hluta fullorðinna vinnufærra karla megi á hverjum tíma taka til nauðungar- eða skylduvinnu, þó má þessi hluti aldrei vera meiri en 25%. Við ákvörðun þessa hlutfalls, skal hlutaðeigandi stjórnvald taka tillit til þess hve fólkið býr þétt, hversu það er þroskað félagslega og líkamlega, árstíða, og þeirrar vinnu, sem hlutaðeigandi fólk verður að framkvæma sjálfs sín vegna í heimahéraði sínu og yfirleitt skal hafa í huga efnahagslegar og félagslegar nauðsynjar fyrir eðlilegt líf hlutaðeigandi samfélags.

12. gr.

1. Hámarkstími sá, sem taka má mann til nauðungar- eða skylduvinnu, hværrar tegundar sem er, á hverju tólf mánaða tímabili, skal ekki fara fram úr sextíu dögum að meðtöldum þeim tíma, sem fer til ferða til og frá vinnustað.

2. Hver sá, sem krafinn er nauðungar- eða skylduvinnu, skal fá í hendur skírteini, er greini þau tímabil er hann hefur innt af hendi slíka vinnu eða þjónustu.

13. gr.

1. Venjulegur vinnutími sérhvers manns, sem vinnur nauðungar- eða skylduvinnu, skal vera hinn sami og tíðkast í frjálsri vinnu og fyrir vinnu fram yfir þann tíma skal greiða eftir sama taxa og greitt er eftir fyrir yfirvinnu í frjálsri vinnu.

2. Allir þeir, sem vinna einhvers konar skylduvinnu, skulu fá vikulegan hvíldardag og skal hann, ef mögulegt er, vera sá sami og venjulegur frídagur á hlutaðeigandi landsvæði.

- (c) the maintenance in each community of the number of adult able-bodied men indispensable for family and social life;
- (d) respect for conjugal and family ties.

2. For the purposes of sub-paragraph (c) of the preceding paragraph, the regulations provided for in Article 23 of this Convention shall fix the proportion of the resident adult able-bodied males who may be taken at any one time for forced or compulsory labour, provided always that this proportion shall in no case exceed 25 per cent. In fixing this proportion the competent authority shall take account of the density of the population, of its social and physical development, of the seasons, and of the work which must be done by the persons concerned on their own behalf in their locality, and, generally, shall have regard to the economic and social necessities of the normal life of the community concerned.

Article 12

1. The maximum period for which any person may be taken for forced or compulsory labour of all kinds in any one period of twelve months shall not exceed sixty days, including the time spent in going to and from the place of work.

2. Every person from whom forced or compulsory labour is exacted shall be furnished with a certificate indicating the periods of such labour which he has completed.

Article 13

1. The normal working hours of any person from whom forced or compulsory labour is exacted shall be the same as those prevailing in the case of voluntary labour, and the hours worked in excess of the normal working hours shall be remunerated at the rates prevailing in the case of overtime for voluntary labour.

2. A weekly day of rest shall be granted to all persons from whom forced or compulsory labour of any kind is exacted and this day shall coincide as far as possible with the day fixed by tradition or custom in the territories or regions concerned.

14. gr.

1. Að undantekinni þeirri nauðungar- eða skylduvinnu, sem um ræðir í 10. grein þessarar samþykktar, skal greiða fyrir hvers konar nauðungar- eða skylduvinnu í reiðu fé og ekki eftir lægri taxa en greitt er eftir fyrir sams konar vinnu, annað hvort þar sem unnið er eða þar sem vinnuaflið er frá, eftir því hvor er hærri.

2. Að því er tekur til vinnu, sem höfðingjar notfæra sér við framkvæmd stjórnarstarfa, skal komið á launagreiðslum í samræmi við ákvæði undanfarandi töluliðs eins fljótt og unnt er.

3. Launin skulu greidd hverjum einstökum verkamanni fyrir sig, en ekki höfðingja kynflokks hans eða neinu öðru stjórnvaldi.

4. Við útreikning launa skulu dagar þeir, sem fara í ferðir til og frá vinnustað, teljast vinnudagar.

5. Ekkert í þessari grein skal vera því til fyrirstöðu að venjulegt fæði sé látið upp í kaup, en slíkt fæði skal vera a. m. k. jafn mikið að verðgildi og það er reiknað, en ekki má draga frá kaupum til greiðslu á sköttum eða fyrir sérstöku fæði, fatnaði eða húsnæði, sem verkamanninum er látið í té til þess að halda honum hæfum til að stunda vinnu sína við sérstakar aðstæður í einhverju starfi, eigi heldur fyrir verkfærum.

15. gr.

1. Sérhver lög eða reglugerðir varðandi bætur verkamanns fyrir slys eða sjúkdóm, sem stafar af vinnu hans og sérhver lög eða reglugerðir, er kveða á um bætur til skylduliðs látinna eða slasaðra verkamanna eða öryrkja, sem eru eða skulu vera í gildi á hlutaðeigandi landsvæði skulu taka jafnt til þeirra, sem vinna nauðungar- eða skylduvinnu og frjálsra verkamanna.

2. Jafnan skal það skylda sérhvers stjórnvalds, sem hefur í þjónustu sinni verkamann í nauðungar- eða skyldu-

Article 14

1. With the exception of the forced or compulsory labour provided for in Article 10 of this Convention, forced or compulsory labour of all kinds shall be remunerated in cash at rates not less than those prevailing for similar kinds of work either in the district in which the labour is employed or in the district from which the labour is recruited, whichever may be the higher.

2. In the case of labour to which recourse is had by chiefs in the exercise of their administrative functions, payment of wages in accordance with the provisions of the preceding paragraph shall be introduced as soon as possible.

3. The wages shall be paid to each worker individually and not to his tribal chief or to any other authority.

4. For the purpose of payment of wages the days spent in travelling to and from the place of work shall be counted as working days.

5. Nothing in this Article shall prevent ordinary rations being given as a part of wages, such rations to be at least equivalent in value to the money payment they are taken to represent, but deductions from wages shall not be made either for the payment of taxes or for special food, clothing or accommodation supplied to a worker for the purpose of maintaining him in a fit condition to carry on his work under the special conditions of any employment, or for the supply of tools.

Article 15

1. Any laws or regulations relating to workmen's compensation for accidents or sickness arising out of the employment of the worker and any laws or regulations providing compensation for the dependants of deceased or incapacitated workers which are or shall be in force in the territory concerned shall be equally applicable to persons from whom forced or compulsory labour is exacted and to voluntary workers.

2. In any case it shall be an obligation on any authority employing any worker on forced or compulsory labour to ensure

vinnu að tryggja framfærslu sérhvers slíks verkamanns, sem vegna slyss eða sjúkdóms, er stafar af vinnu hans, er algerlega eða að nokkru leyti ófær til þess að sjá fyrir sér sjálfur, svo og að gera ráðstafanir til þess að tryggja framfærslu sérhvers manns, sem er raunverulega á framfæri slíks verkamanns, ef vinna hans veldur honum örorku eða dauða.

16. gr.

1. Eigi skulu menn, sem vinna nauðungar- eða skylduvinnu fluttir til staða, þar sem fæði og loftslag er svo frábrugðið því, sem þeir hafa átt að venjast, að heilsu þeirra stafi hætta af, nema þegar sérstök brýn nauðsyn krefur.

2. Aldrei skal leyfa flutning slíkra verkamanna án þess að hægt sé að gera allar þær ráðstafanir varðandi heilbrigði og húsnæði, sem nauðsynlegar eru til þess að aðhæfa slíka verkamenn aðstæðunum og vernda heilsu þeirra.

3. Þegar ekki er hægt að komast hjá slíkum flutningum skulu gerðar ráðstafanir eftir ráði þar til bærs læknis til þess að venja verkamennina smátt og smátt við hið nýja fæði og loftslag.

4. Þegar verkamenn, sem hér um ræðir, eru látnir vinna reglulega vinnu, sem þeir eru ekki vanir, skulu gerðar ráðstafanir til þess að venja þá við hana, einkum að því er varðar þjálfun þeirra smátt og smátt, vinnutíma og veitingu hvíldartíma svo og hvers konar aukningu eða bót á fæði eftir því sem nauðsynlegt kann að vera.

17. gr.

Áður en leyft er að nota nauðungar- eða skylduvinnuafli við byggingar eða viðhald, sem hefur það í för með sér að verkamennirnir verða að dvelja á vinnustað um lengri tíma, skal hlutaðeigandi stjórnvald fullvissa sig um:

(1) að gerðar séu allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að vernda heilsu verkamanna og tryggja nauðsynlega læknishjálp og sérstaklega: a) að verkamennirnir gangi undir lækningaskoðun áður en þeir hefja vinnu og á vissum fresti á starfstímanum,

the subsistence of any such worker who, by accident or sickness arising out of his employment, is rendered wholly or partially incapable of providing for himself, and to take measures to ensure the maintenance of any persons actually dependent upon such a worker in the event of his incapacity or decease arising out of his employment.

Article 16

1. Except in cases of special necessity, persons from whom forced or compulsory labour is exacted shall not be transferred to districts where the food and climate differ so considerably from those to which they have been accustomed as to endanger their health.

2. In no case shall the transfer of such workers be permitted unless all measures relating to hygiene and accommodation which are necessary to adapt such workers to the conditions and to safeguard their health can be strictly applied.

3. When such transfer cannot be avoided, measures of gradual habituation to the new conditions of diet and of climate shall be adopted on competent medical advice.

4. In cases where such workers are required to perform regular work to which they are not accustomed, measures shall be taken to ensure their habituation to it, especially as regards progressive training, the hours of work and the provisions of rest intervals, and any increase or amelioration of diet which may be necessary.

Article 17

Before permitting recourse to forced or compulsory labour for works of construction or maintenance which entail the workers remaining at the workplaces for considerable periods, the competent authority shall satisfy itself—

(1) that all necessary measures are taken to safeguard the health of the workers and to guarantee the necessary medical care, and, in particular, (a) that the workers are medically examined before commencing the work and at fixed intervals during the period of service,

- b) að við hendina sé nægilegt lækna-
lið, lyfjabúðir, sjúkrahús og útbún-
aður, sem nauðsynlegt er til þess að
fullnægja öllum þörfum og c) að
hollustuhættir á vinnustöðunum,
drykkjarvatn, matur, eldsneyti og
eldunartæki svo og húsnæði og
klæðnaður, þar sem það á við, séu
fullnægjandi;
- (2) að tiltekna ráðstafanir séu gerðar
til þess að tryggja framfærslu fjöl-
skyldna verkamanna, sérstak-
lega með því að greiða fyrir send-
ingu hluta kaupsins á tryggan hátt
til fjölskyldunnar eftir beiðni verka-
mannsins eða með samþykki hans;
- (3) að ferðir verkamanna til og frá
vinnustað séu á kostnað og ábyrgð
stjórnarinnar, sem skal greiða fyrir
þessum flutningum með því að færa
sér fullkomlega í nyt alla möguleika
til flutnings;
- (4) að þegar verkamaður veikist eða
verður fyrir slysi, sem veldur van-
hæfi til vinnu um tiltekinn tíma, sé
hann fluttur heim til sín á kostnað
stjórnarinnar;
- (5) að sérhverjum verkamanni, sem
kann að óska þess að halda áfram
vinnu sem frjáls verkamaður að
loknum nauðungar- eða skyldu-
vinnutíma sínum, sé það heimilt án
þess að hann missi rétt til heim-
sendingar sér að kostnaðarlausu um
tveggja ára skeið.

18. gr.

1. Útrýma skal eins fljótt og unnt er
nauðungar- eða skylduvinnu við flutning
á mönnum eða vörum svo sem vinnu
burðarkarla eða ferjumanna. Á meðan
á þessari útrýmingu stendur skal hlut-
aðeigandi stjórnvald setja reglugerð, sem
meðal annars kveði á um: a) að slíkt
vinnuafli skuli einungis nota til þess að
greiða fyrir flutningum starfsmanna
stjórnarinnar, þegar þeir eru að skyldu-
störfum eða flutningum á vörum stjórn-
arinnar eða flutningum á öðrum emb-
ættismönnum þegar mjög brýna nauðsyn
ber til, b) að verkamennirnir, sem eru í
slíkri vinnu, hafi læknisvottorð um að
þeir séu líkamlega hæfir til hennar, þegar
því verður við komið, en þegar svo er

(b) that there is an adequate medical
staff, provided with the dispensaries, in-
firmaries, hospitals and equipment ne-
cessary to meet all requirements, and (c)
that the sanitary conditions of the work-
places, the supply of drinking water,
food, fuel, and cooking utensils, and,
where necessary, of housing and clothing,
are satisfactory;

(2) that definite arrangements are
made to ensure the subsistence of the
families of the workers, in particular by
facilitating the remittance, by a safe me-
thod, of part of the wages to the family,
at the request or with the consent of the
workers;

(3) that the journeys of the workers
to and from the workplaces are made at
the expense and under the responsibility
of the administration, which shall facili-
tate such journeys by making the fullest
use of all available means of transport;

(4) that, in case of illness or accident
causing incapacity to work of a certain
duration, the worker is repatriated at the
expense of the administration;

(5) that any worker who may wish
to remain as a voluntary worker at the
end of his period of forced or compulsory
labour is permitted to do so without, for
a period of two years, losing his right to
repatriation free of expense to himself.

Article 18

1. Forced or compulsory labour for
the transport of persons or goods, such
as the labour of porters or boatmen, shall
be abolished within the shortest possible
period. Meanwhile the competent au-
thority shall promulgate regulations
determining, *inter alia*, (a) that such la-
bour shall only be employed for the pur-
pose of facilitating the movement of offi-
cials of the administration, when on duty,
or for the transport of Government
stores, or, in cases of very urgent neces-
sity, the transport of persons other than
officials, (b) that the workers so em-
ployed shall be medically certified to be
physically fit, where medical examina-
tion is possible, and that where such

ekki skal vinnuveitandi þeirra vera ábyrgur fyrir því að þeir séu líkamlega færir til starfa og þjáist ekki af neinum smitandi sjúkdómi, c) hámarksbyrði, sem þessir verkamenn mega bera, d) hversu langt frá heimilum þeirra megi í mesta lagi flytja þá, e) hámarks dagafjöldi á hverjum mánuði eða öðru tímabili, sem halda megi þeim í vinnu, þar með taldir dagar, er fara til heimferðar þeirra, og f) hvaða menn hafi heimild til þess að krefjast þessarar tegundar nauðungar- eða skylduvinnu og hve langt sú heimild nær.

2. Við ákvörðun þess hámarks, sem greinir í staflíðunum c), d) og e) í fyrirfarandi tölulið, skal hlutaðeigandi stjórnvald taka tillit til allra atriða, sem máli skipta, þ. á m. líkamlegs þroska landsmanna þar sem verkamennirnir eru teknir, náttúru landsins, sem þeir verða að ferðast yfir og loftslags.

3. Hlutaðeigandi stjórnvald skal enn fremur sjá um að venjulegar dagleiðir slíkra verkamanna séu ekki lengri en svo að samsvari að meðaltali átta stunda vinnudegi og sé þá undirskilið að ekki sé einungis tekið tillit til þeirra byrða, sem bera þarf og vegalengdarinnar, heldur einnig þess, hvernig vegurinn er, árstíðarinnar og allra annarra atriða, er máli skipta, svo og að þegar menn eru á ferð fram yfir venjulegan tíma á dag, skuli greitt fyrir þann tíma eftir hærri taxa en hinum venjulega.

19. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald skal því aðeins leyfa notkun nauðungarvinnu við jarðrækt, að um sé að ræða varúðarráðstafanir gegn hungursneyð eða matvæla-skorti og aðeins með því skilyrði að matvælin eða framleiðslan verði eign einstaklinganna eða samfélagsins, sem framleiðir þau.

2. Þessa grein má ekki skýra á þann veg að hún afnemi skyldu meðlima samfélags til að inna af höndum störf, sem samfélagið krefst af þeim samkvæmt lögum eða venju, þegar framleiðslan er

medical examination is not practicable the person employing such workers shall be held responsible for ensuring that they are physically fit and not suffering from any infectious or contagious disease, (c) the maximum load which these workers may carry, (d) the maximum distance from their homes to which they may be taken, (e) the maximum number of days per month or other period for which they may be taken, including the days spent in returning to their homes, and (f) the persons entitled to demand this form of forced or compulsory labour and the extent to which they are entitled to demand it.

2. In fixing the maxima referred to under (c), (d) and (e) in the foregoing paragraph, the competent authority shall have regard to all relevant factors, including the physical development of the population from which the workers are recruited, the nature of the country through which they must travel and the climatic conditions.

3. The competent authority shall further provide that the normal daily journey of such workers shall not exceed a distance corresponding to an average working day of eight hours, it being understood that account shall be taken not only of the weight to be carried and the distance to be covered, but also of the nature of the road, the season and all other relevant factors, and that, where hours of journey in excess of the normal daily journey are exacted, they shall be remunerated at rates higher than the normal rates.

Article 19

1. The competent authority shall only authorise recourse to compulsory cultivation as a method of precaution against famine or a deficiency of food supplies and always under the condition that the food or produce shall remain the property of the individuals or the community producing it.

2. Nothing in this Article shall be construed as abrogating the obligation on members of a community, where production is organised on a communal basis by virtue of law or custom and where the produce or any profit accruing from the

skipulögð á félagslegum grundvelli í samræmi við lög eða venju og framleiðslan eða ágóði af sölu hennar verður eign samfélagsins.

20. gr.

Lög um fjöldarefsingar, samkvæmt hverjum er hægt að refsa samfélagi fyrir afbrot, sem einhver meðlima þess hefur framið, skulu ekki hafa að geyma ákvæði um að nauðungar- eða skylduvinna sé sé lögð á samfélagið sem refsing.

21. gr.

Eigi má nota nauðungar- eða skylduvinnu neðanjarðar í námum.

22. gr.

Ársskýrslur þær, sem aðildarríki, er fullgilda þessa samþykkt, undirgangast að senda Alþjóðavinnuáskrifstofunni í samræmi við 22. grein stjórnarskrár Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar um ráðstafanir, sem þau hafa gert til þess að framfylgja ákvæðum þessarar samþykktar, skulu hafa að geyma eins fullkomnar upplýsingar og mögulegt er, að því er tekur til hvers einstaks hlutaðeigandi landsvæðis, um það hversu mikið nauðungar- eða skylduvinnuáfl hafi verið hagnýtt á landsvæðinu, til hvers það hafi verið notað, sjúkra- og dánartöla, vinnutíma, greiðslumáta launa og kaup-taxta og hverjar aðrar upplýsingar, sem máli skipta.

23. gr.

1. Til þess að framfylgja ákvæðum þessarar samþykktar, skal hlutaðeigandi stjórnvald gefa út nákvæmar reglugerðir um notkun nauðungar- eða skylduvinnu.

2. Þessar reglugerðir skulu meðal annars hafa að geyma reglur, er heimili sérhverjum manni, sem krafinn er nauðungar- eða skylduvinnu að bera fram við stjórnvöldin kvartanir varðandi vinnuskilyrði og tryggja það að slíkar kvartanir séu rannsakaðar og teknar til athugunar.

24. gr.

Í öllum tilfellum skulu gerðar viðeigandi ráðstafanir til tryggingar því að

sale thereof remain the property of the community, to perform the work demanded by the community by virtue of law or custom.

Article 20

Collective punishment laws under which a community may be punished for crimes committed by any of its members shall not contain provisions for forced or compulsory labour by the community as one of the methods of punishment.

Article 21

Forced or compulsory labour shall not be used for work underground in mines.

Article 22

The annual reports that Members which ratify this Convention agree to make to the International Labour Office, pursuant to the provisions of Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, on the measures they have taken to give effect to the provisions of this Convention, shall contain as full information as possible, in respect of each territory concerned, regarding the extent to which recourse has been had to forced or compulsory labour in that territory, the purposes for which it has been employed, the sickness and death rates, hours of work, methods of payment of wages and rates of wages, and any other relevant information.

Article 23

1. To give effect to the provisions of this Convention the competent authority shall issue complete and precise regulations governing the use of forced or compulsory labour.

2. These regulations shall contain, *inter alia*, rules permitting any person from whom forced or compulsory labour is exacted to forward all complaints relative to the conditions of labour to the authorities and ensuring that such complaints will be examined and taken into consideration.

Article 24

Adequate measures shall in all cases be taken to ensure that the regulations

reglugerðunum um notkun nauðungar- eða skylduvinnu sé stranglega framfylgt, annað hvort með því að láta það vinnu- eftirlit, sem hefur með höndum eftirlit með frjálsri vinnu, einnig ná til nauðungar- og skylduvinnu eða á annan hátt, sem við á. Ráðstafanir skulu einnig gerðar til tryggingar því að reglugerðirnar komi til vitundar þeirra, sem slíka vinnu láta í té.

25. gr.

Ólögleg notkun nauðungar- eða skylduvinnu skal vera refsiverð og það skal vera skylda sérhvers aðildarríkis, sem fullgildir samþykktina, að tryggja það, að refsing sú, sem lög ákveða, sé fullnægjandi og stranglega beitt.

26. gr.

1. Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem fullgildir þessa samþykkt, skuldbindur sig til þess að láta hana taka til landsvæða, sem eru undir yfirráðum þess, lögsögu, vernd, lénsdæmi, eftirliti eða stjórn að svo miklu leyti sem það hefur rétt til þess að taka á sig skyldur varðandi réttarskipun innanlands. Ef slíkt aðildarríki kann að óska þess að færa sér í nyt ákvæði 35. greinar stjórnarskár Alþjóðvinnuálastofnunarinnar skal það þó láta fullgildingarskjali sínu fylgja yfirlýsingu, er greini:

- (1) landsvæði þau, sem það ætlar sér að láta ákvæði þessarar samþykktar ná til án takmarkana;
- (2) landsvæði þau, sem það ætlar að láta ákvæði samþykktarinnar ná til með takmörkunum og hverjar þær takmarkanir séu;
- (3) landsvæði, sem það áskilur sér rétt til að taka ákvörðun um síðar.

2. Framangreinda yfirlýsingu ber að skoða sem óskiptan hluta fullgildingarinnar og skal hafa sama gildi og hún. Sérhvert aðildarríki getur með síðari yfirlýsingu ógilt að nokkru eða öllu leyti fyrirvara þá, sem gerðir eru í upprunalegu yfirlýsingunni í samræmi við 2. og 3. tölulið þessarar greinar.

governing the employment of forced or compulsory labour are strictly applied, either by extending the duties of any existing labour inspectorate which has been established for the inspection of voluntary labour to cover the inspection of forced or compulsory labour or in some other appropriate manner. Measures shall also be taken to ensure that the regulations are brought to the knowledge of persons from whom such labour is exacted.

Article 25

The illegal exaction of forced or compulsory labour shall be punishable as a penal offence, and it shall be an obligation on any Member ratifying this Convention to ensure that the penalties imposed by law are really adequate and are strictly enforced.

Article 26

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to apply it to the territories placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty, tutelage or authority, so far as it has the right to accept obligations affecting matters of internal jurisdiction; provided that, if such Member may desire to take advantage of the provisions of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation, it shall append to its ratification a declaration stating—

- (1) the territories to which it intends to apply the provisions of this Convention without modification;
- (2) the territories to which it intends to apply the provisions of this Convention without modifications, together with details of the said modifications;
- (3) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The aforesaid declaration shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification. It shall be open to any Member, by a subsequent declaration, to cancel in whole or in part the reservations made, in pursuance of the provisions of subparagraph (2) and (3) of this Article, in the original declaration.

27. gr.

Formlegar fullgildingar á samþykkt þessari samkvæmt þeim skilyrðum, sem sett eru í stjórnarskrá Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar.

28. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir aðildarríki er fullgildingar þeirra hafa verið skráðar hjá Alþjóðavinnu-málaskrifstofunni.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar hafa verið skráðar hjá framkvæmdastjóranum.

3. Síðan gengur samþykkt þessi í gildi, að því er snertir hvert einstakt aðildarríki, tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

29. gr.

Um leið og fullgildingar tveggja aðildarríkja Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar hafa verið skráðar hjá Alþjóðavinnu-málaskrifstofunni, skal framkvæmdastjóri Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar tilkynna það öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar.

30. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að tíu árum liðnum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar. Þess háttar uppsögn öðlast ekki gildi fyrir en að ári liðnu frá skrásetningu hennar hjá Alþjóðavinnu-málaskrifstofunni.

2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í fimm ára tímabil og síðan getur það sagt þess-

Article 27

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in the Constitution of the International Labour Organisation shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 28

1. This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which the ratification has been registered.

Article 29

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the International Labour Office, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the International Labour Office.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period

ari samþykkt upp að liðnu hverju fimm ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

31. gr.

Að loknu sérhverju fimm ára tímabili frá gildistöku samþykktar þessarar, skal stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar gefa allsherjarþinginu skýrslu um áhrif þessarar samþykktar og athuga hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

32. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt allri eða hluta hennar, skal fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér uppsögn þessarar samþykktar án tafar, hvað sem ákvæðum 30. greinar hér að framan liður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi, og þá frá þeim tíma er það gerðist.

2. Eftir gildistöku hinnar nýju samþykktar, skal aðildarríkjunum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt.

3. Þessi samþykkt skal þó gilda áfram fyrir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

33. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu báðir vera fullgildir.

of five years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of five years under the terms provided for in this Article.

Article 31

At the expiration of each period of five years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 32

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve denunciation of this Convention without any requirement of delay, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

2. As from the date of the coming into force of the new revising Convention, the present Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

3. Nevertheless, this Convention shall remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 33

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Athugasemdir við þingsályktunartillögu þessa.

Samþykkt þessi hefur hlotið 31 fullgilding, þ. á m. Norðurlandanna allra nema Íslands. Hún gekk í gildi 1932.

Ríki þau, sem fullgilda samþykktina skuldbinda sig til þess að útrýma nauðungarvinnu, en með henni er átt við vinnu eða þjónustu, sem látin er í té vegna hótana um refsingu og maður vinnur ekki af fúsum vilja.

Til nauðungar- eða skylduvinnu samkvæmt samþykktinni telst ekki herþjónusta eða venjuleg og eðlileg þegnaskyldustörf borgara í sjálfstæðu ríki. Sama máli gegnir um vinnu, sem framkvæmd er samkvæmt dómi, enda fari hún fram undir opinberu eftirliti og hinn dæmði sé ekki látinn í hendur einstaklinga eða fyrirtækja til þess að vinna fyrir þau. Þá skal samþykktin ekki taka til vinnu, sem framkvæmd er vegna

neyðarástands, svo sem þegar um er að ræða styrjaldir, slys, náttúruhamfarir, drep-sóttir o. fl.

Samþykktin kveður svo nánar á um ýmiss konar nauðungar- eða skylduvinnu, hversu henni skuli útrýmt og eftir hvaða reglum hún skuli framkvæmd meðan henni er ekki útrýmt.

• Nauðungar- eða skylduvinna þekkist ekki á Íslandi, að öðru leyti en því að föng-um er skylt að vinna, en fá nokkur laun fyrir. Einnig er heimild í framfærslulög-unum frá 1947 fyrir sveitarstjórnir til að afla sér úrskurðar valdsmanns um að styrkþega, sem er vinnufær og ekki aflar sér sjálfur atvinnu, sé skylt að gegna þeirri vinnu, sem sveitarstjórn vísar honum á og tilhlýðileg er eftir högum hans og honum ekki um megn. Slíkri ákvörðun valdsmanns má skjóta til ráðherra. Þá er og í sömu lögum heimild til handa sveitarstjórn til þess að fá úrskurð valds-manns um að styrkþega, sem hefur ekki fyrir heimili að sjá, skuli skylt að vinna af sér á vinnuhæli meðlag eða barnalífeyri, sem sveitarsjóður hefur orðið að greiða með barni hans, skilgetnu eða óskilgetnu, enda þótt hann hafi verið til þess fær. Ákveður hlutaðeigandi valdsmaður hve lengi vinnan skuli standa. Skal vinnu-tíminn miðaður við það, að styrkþeginn hafi kaup, er sé eigi lægra en greitt er fyrir almenna verkamannavinnu í heimilissveit hans.

Þessi ákvæði, sem nú hafa verið nefnd, virðast falla undir undantekingarákvæði þau, sem í samþykktinni greinir, og mun því ekki vera í gildi nein lög eða reglugerðir hér á landi er fari í hága við ákvæði samþykktarinnar og eigi heldur um að ræða neina venju í þá átt.

Það verður ekki séð, að neitt sé því til fyrirstöðu að Ísland geti fullgilt sam-þykkt þessa og skuldbindi sig þar með til þess að sjá um að nauðungarvinnu eða skylduvinnu, sem samþykktin leggur bann við, verði ekki komið á hér á landi, en Alþjóðavinnu-málastofnunin hefur beint þeim tilmælum til aðildarríkjanna að þau fullgildi þessa samþykkt eins fljótt og unnt er.